

ACZÉL GÉZA

gyepszemle

*vézna kamaszként reggeltől estig száguldoztunk egy lekopott pályán
valahol az embermagasságú gazzal felvert sínek mögött a periférián
koponyánk órákon belül tüzelt a fáradtságtól végtagjaink mozgása szétesett
a poros izzadságtól lábujjaink már délre cementesen összeragadtak
és lassan ide-oda vibráltak a feslett tornacipők a szegénység gyásza alatt
márkás gatyák nélkül feliratos dresszek nélkül elég egyenesen rúgtuk
az apáinktól még gojzer-varrottasnak becézett négyzetű labdát
s ha ihatnékunk támadt a döglött macskákkal teli gémeskútból
a repedt vödörből jókat húztunk mostani ásványvíz-kultusz gyanánt
a győzelmekre törő enyhe kalandokban öröm volt nem finnyásnak lenni
taknyos orrok retkes sarkak leszakadt zsebek nem zavarták a kamasz-áriát
ha pedig egy-egy szeplős lányra az alig citálható partvonal felé kibámultunk
vegykamrákban is kimutathatatlanul nőtt bennünk a sejtelmes doppinghatás
így kezdtük s a lírai futamnak aligha létezik ma már bölcs esztétikája
tanulsága végképp legfeljebb az a különös nomád biológiai káosz
mire fanyarul ráoszt deresedő fejjel a reggeli séta s ha nem is vagy esztéta
katedrálissá rakod össze képzeted gótikájában lépésenként az infernót
hisz belül már valami szilárdság elengedett s a látvány zsigereket kavar
amint fogyó lábad az utra lép kibillentve egyensúlyodat néhány hányadék
orrodban facsar redves zugokból a húgy szaga minden összekent tűzfal kiált
hogy menj haza csukd magadra a billegő ajtót panel házi koporsófedeled
a kormos eső mindjárt megered s aktivizálódni kezd a tonnányi kutyaszar
szóval e látvány naponta felkavar s most se mersz rálépni a túlterhelt gyepre
alig érintesz szemmel egy barna üledéket s már jönne is följebb a gyomor
de ma szép napod van leletedre a bérházak résein kibújó szellő rásodor
megpördül az s fölmutatja a jóságos időt egy bronzba mártott gesztenyelevél
helyükre állnak a rossz arányok az ember leül egy törött padra s még remél*